

Kerékgyártó István

Helycsere

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 32. szám, 2020. augusztus 7.

Néhány héttel nemzetgyűlési képviselővé választása előtt Luko Voditi üzent a tartótisztjének, Mekan Wurm századosnak, hogy azonnal találkozniuk kellene.

Már a múlt héten is iderángattál, úgy látom, nagyon sietős neked, Luko, mondta a százados, mikor leült a presszóban a sarokasztalukhoz. Már biztosan azt hiszi ez a pincércsaj, buzik vagyunk, hogy állandóan itt sugdolózunk a félhomályban.

Mekan, a halogatás kockázatos dolog. A politikában a második nem kap díjat. Mi pedig nyerni akarunk.

Nem akarok én a politikába...

Nem te, hanem én akarok, Mekan! Te meg segítesz nekem, mert ez az érdeked. Tehát: az a kérdésem, hogy hozzá tudsz-e férni az összes beszerzési aktához és a hozzájuk tartozó jelentések dossziéihoz.

Néhány héttel nemzetgyűlési képviselővé választása előtt Luko Voditi üzent a tartótisztjének, Mekan Wurm századosnak, hogy azonnal találkozniuk kellene.

Már a múlt héten is iderángattál, úgy látom, nagyon sietős neked, Luko, mondta a százados, mikor leült a presszóban a sarokasztalukhoz. Már biztosan azt hiszi ez a pincércsaj, buzik vagyunk, hogy állandóan itt sugdolózunk a félhomályban.

Mekan, a halogatás kockázatos dolog. A politikában a második nem kap díjat. Mi pedig nyerni akarunk.

Nem akarok én a politikába...

Nem te, hanem én akarok, Mekan! Te meg segítesz nekem, mert ez az érdeked. Tehát: az a kérdésem, hogy hozzá tudsz-e férni az összes beszerzési aktához és a hozzájuk tartozó jelentések dossziéihoz.

Persze, hogy hozzá, hát az állambiztonsági szolgálat főnyomozója vagyok századosi rangban, a kérdés inkább az, hogy hozzá akarok-e férni, mondta és gúnyosan vigyorgott.

Ekkor Lukónak eszébe jutott az első találkozásuk, amikor Wurm a kedélyeskedés után hirtelen vicsorgó barommá változott, és az arcába hajolva ordított vele, kis gecinek meg szemétnék nevezve megzsarolta, ő meg majd' összezsínálta magát, és ahelyett, hogy kihajította volna, megalázkodott előtte. Évekig álmodott ezzel a fölzaklató jelenettel, gondolatban ezerszer a pofájába vágta az öklét. Most úgy érezte, eljött az idő a törlesztésre.

Hirtelen fölemelte a fejét, eltorzult arccal hatalmasat csapott a márványasztal lapjára, aztán megemelkedett, a százados arcához hajolt, megragadta a vászonzakója reverjét, és bár a presszó közönsége miatt halkán, mégis üvöltést imitáló rekedt hangon ezt mondta neki: A kurva anyádat, Wurm, hát szórakozol velem? Mi az, hogy az a kérdés, hozzá akarsz-e férni? Nem érted, te kis geci, hogy most már arról van szó, hogy hamarosan úgy kibaszatlak téged a szolgálattól, hogy a taknyodon csúszol onnan, és elintézem, hogy sehol ne adjanak munkát neked?! Lenyilatkozom a sajtónak, hogy ez a nyomorult féreg, ez a Wurm naponta vert engem a fogdában. Értesz engem, Wurm?, fejezte be, elengedte a zakóját, és visszalökte a székre.

De hisz nem is vertelek, az csak konspiráció volt.

Mit gondolsz, ki hisz majd neked?

Luko életének egyik legboldogabb pillanata volt ez és az ezt követő néhány perc, amikor Wurm arcát nézte.

Látta, az pontosan érti őt, ezt tükrözte a képe: szeme fehérje alul megvastagodott, mert az ég felé fordult a tekintete, ajka lefittyedt, mint aki azonnal elsírja magát, a vér kiszállt a fejéből, viaszsápadt lett a bőre. Nem szólt semmit, csak a legnagyobb élvezettel figyelte ezt az újjászületett Wurmot, akinek lassan visszatért a vér az arcába, szembogara is már az e világot pásztázta.

A százados Lukóra emelte tekintetét, és azt mondta: Minek ez a nagy indulat, barátom? Legyünk inkább hatékonyak, tehát miről lenne szó?

Drága cimborám, Mekan!, vágta hátba Luko Wurmot, tudtam én, hogy okos fiú vagy, de úgy látom, még annál is okosabb, mint ahogy gondoltam.

Egy stampedli boroviczkát, kérdezte a százados.

Na, végre, megjött az eszed, és valami rendesebbet is iszol, kurjantotta Luko. Kisasszony, két boroviczkát, és kérem, vigye el innen ezt a borsmentateát, és hozzon helyette egy kávét az úrnak. De mostantól te fizetsz, mosolygott Wurmra, aki bólintott.

Nézd, Mekan, az időzítés a lényeg, mondta Luko, amikor kiitták a boroviczkát. A timing, ahogy az angol mondja. Én versenyszerűen sportoltam.

Tudom, ne feledd, ismerem az életed.

Most fenyegetsz?

Hogy mernélek fenyegetni? Csak mondom, hogy tudom. Bokszoltál.

Igen, bokszoltam, és rájöttem, hogy a bunyóban is a legfontosabb az időzítés. Nézem az ellenfelem, ő is figyel a kesztyűi közül, mindketten tudjuk, hogy a másik hamarosan támad, és amikor látom, hogy indítaná a jobbját, váratlanul megelőzőm egy bal csapattal. Ez is időzítés, olykor csak egy tizedmásodperc, de én ütöttem előbb. De a zenészekről is olvastam, ha a többi hangszer már játszik, mennyire fontos nekik az időzítés, a belépés pontossága. Mekan, amikor mások csak készülnek, mi már egy megelőző csapással keresztülhúztuk a terveiket. Érted?

Azt hiszem. De mi következik ebből?

Az, hogy te holnaptól beveszed magad a titkosszolgálati archívumba, és átnézed, hogy ezeknek van-e anyaga, adott át egy listát. Akár mint megfigyelőnek, akár mint megfigyeltnek. Mert ez utóbbi is fontos lehet. Ki járt kurvákhoz, melyek a rossz tulajdonságai, gyengéi, mekkora adóssága van, ki homokos, kinek van eltitkolt szenvedélye, mert később aranyat érnek ezek az információk.

De hol ebben az időzítés, Luko.

Az, hogy, amikor ezek miniszterek, frakcióvezetők, főhivatalnokok lesznek, köztük én is, akkor majd ők is elindulnak, hogy kivetessék az általuk vagy a róluk szóló dokumentumokat. Hamarosan megkezdődik a dokumentumok kilopása, égetése, darálása. Hát ebben előzzük meg őket!

Akkor mi is a feladatod pontosan?

Akik besúgók, azoknak az összes fellelhető anyagát kihozod. Beszervezési ívek, jelentések, értékelések, minden! Amikor majd később ők kerestetik ezeket, akkor rájönnek, hogy minden anyaguk már másnál van. Hamarosan azt is megtudják, hogy nálam. Akik meg nem jelentettek, csak róluk van anyag, azoknál jegyzeteld ki a gyengéiket.

Az első gyorsan fog menni, de a másodikhoz idő kell.

Rendben, akkor kezd az elsővel, és majd ráérsz később bogarászni. Ja, és az én anyagaimat is hozzád, de nagyon vigyázz, semmi nem maradhat bent!

Bólintott, és mintha elmosolyodott volna.

Luko ismét előredőlt, és a szemébe nézett.

Wurm, ha az anyagaimból másolatot készítesz, hidd el, megtudom, mert biztos lehetsz benne, hogy hamarosan lesznek még embereim nálatok, és akkor lenyúzatom a bőröd, kikészítetem egy szüccsel, és kiterítem a garázsomban, hogy mindennap kétszer guruljon át rajta a kocsim.

Wurm bólintott, és ekkor az jutott Luko eszébe, hogy neki ezzel a találkozással jött el a rendszerváltás, amikor a tartótisztjével helyet cserél, és besúgóból ő lett annak tartója.

Csak ügyesen, Wurm, mondta neki, és megveregette a vállát.

Igyekszem, felelte, és látta Luko a szemén, hogy tényleg igyekezni fog.